

C112 – LEE14

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

1 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de overdracht van het Park van Tervuren van de federale naar de Vlaamse overheid	1
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente gerechtelijke uitspraak over de inning van boetes bij overtreding van de Brusselse geluidsnormen	2
Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de decentralisering in het kader van het Limburgplan en de personeelssamenstelling van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO)	6

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de overdracht van het Park van Tervuren van de federale naar de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het dossier van het Park van Tervuren is niet zomaar een fait divers. Ik citeer minister-president Leterme: “Het Park van Tervuren is het waardevolste park, zowel in de Vlaamse Rand als op het niveau van Vlaanderen, en dit zowel op cultuurhistorisch als op hortocultureel gebied. Het is de toegangspoort tot het Zoniënwoud en is een van de belangrijkste toeristische ankerpunten van de groene gordel in de Vlaamse Rand.” Dat zijn niet mijn woorden, maar die van de minister-president in zijn antwoord op een schriftelijke vraag die ik hem op 31 maart 2006 heb gesteld.

Het park is omwille van die cultuurhistorische waarde van belang maar het is ook belangrijk in het beleid van de Vlaamse Regering in de Vlaamse Rand, waarbij onder meer aandacht gaat naar de instandhouding van een open en groene ruimte in de Vlaamse Rand. Ik verwijs dan naar initiatieven zoals het Bruegelproject en de beleidsnota Toerisme van minister Bourgeois, waarin ook aandacht wordt besteed aan de groene Vlaamse Rand.

Ook tijdens de feestzitting op 21 januari 2007 van de vzw De Rand wezen verschillende sprekers op het behoud van de open ruimte en van een groen beleid in de Vlaamse Rand. Het grootste deel van het Park van Tervuren, ongeveer 80 percent, valt op dit ogenblik nog onder federaal beheer. De Regie der Gebouwen staat in voor het onderhoud maar in tegenstelling tot de 19 hectare van het park die wel aan Vlaanderen werden overgedragen, laat het onderhoud van het federale gedeelte, en meer in het bijzonder van de tuinen achter het museum, al jaren te wensen over. De Randkrant heeft daar al eerder op gewezen, maar ook minister-president Leterme heeft daarop gealludeerd. Hij bevestigde onlangs in dit parlement dat hij bij die stelling blijft. Hij baseert zich daarvoor op de bevindingen van Natuur en Bos.

– *De heer Patrick Lachaert treedt als voorzitter op.*

De federale vice-eersteminister en minister van Financiën en Didier Reynders ontkent formeel dat de situatie slecht

zou zijn. Hij deed dat onder meer in een antwoord op een vraag van de heer Van Hauthem in de Senaat. Minister Reynders zegt dat het niet klopt met de werkelijkheid dat het beheer en het onderhoud van het federale gedeelte van het park te wensen zou overlaten. Hij geeft toe dat het park te kampen heeft met vandalisme en achtergelaten zwerfvuil maar de beweringen over een slecht beheer zijn volgens hem niet correct. Mijnheer de minister, hoe reageert u daarop?

Mijnheer de minister, u kunt niet zeggen dat dit niet uw probleem is. We hebben hier te maken met een dossier dat vergelijkbaar is met het aanslepende dossier van de Plantentuin in Meise. Het park zou logischerwijze dan ook moeten worden overgeheveld naar Vlaanderen.

In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 27 oktober 2006 verwijst u voor het Park van Tervuren naar het Overlegcomité Regering-Executieven van 2 oktober 1991. In verband met de overdracht van parken werd daarin gestipuleerd dat er een conventie werd afgesloten tussen de federale staat en het Vlaamse Gewest, waarbij het onderhoud van het Park van Tervuren zou worden uitgevoerd door het Vlaamse Gewest. De kosten zouden worden gedragen door de federale staat. U voegde eraan toe dat er tot dan nog geen conventie werd afgesloten en dat er ter zake geen onderhandelingen worden gevoerd. Dit werd vorige maand nog bevestigd door de minister-president, die verwees naar een Overlegcomité van 1 september 1999. Daar werd beslist dat het onderhoud van het resterende deel zou worden uitgevoerd door het Vlaamse Gewest, zij het op kosten van de federale staat. Minister-president Leterme stelde: “We bekijken de mogelijkheden voor de uitvoering van de beslissing van het Overlegcomité van naderbij. Dit onderzoek valt evenwel onder de bevoegdheid van minister Peeters, die hieromtrent nadere contacten heeft gelegd.”

Mijnheer de minister, als die contacten er al geweest zijn, is het duidelijk dat ze tot nu toe niets hebben opgeleverd. Ik leid dat af uit het feit dat het jaarlijks onderhoud van het park nog altijd openbaar wordt aanbesteed door de federale overheid. Zij heeft daar in 2006 een bedrag van 635.922 euro voor uitgetrokken. Hoe komt het dat de beslissing van 1991 en 1999 nog altijd niet werd uitgevoerd? Welke pogingen werden langs Vlaamse zijde en tijdens deze zittingsperiode reeds ondernomen om daar alsnog iets aan te doen?

Werd er al een onderzoek gedaan naar de opportuniteit en de modaliteiten voor de uitvoering van de beslissing van het Overlegcomité, zoals de minister-president

aankondigde maar wat tot uw bevoegdheden behoort? Werd het dossier ooit al terug op het Overlegcomité geagendeerd en wat was desgevallend het gevolg? Wat zijn de eventuele bezwaren van de federale overheid?

Een van uw voorgangers als minister, de heer Sannen, pleitte tijdens de vorige zittingsperiode voor de integrale overheveling van het Park van Tervuren naar Vlaanderen. Dat zou ook de meest logische oplossing zijn. Hij verklaarde in 2004 zelfs dat hij erop heeft aangedrongen om daarover met de federale regering samen te zitten. Is dat ondertussen al gebeurd? Werden er concrete afspraken ter zake gemaakt? Wanneer maakt u er werk van?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, dames en heren, ik had wat meer willen vertellen over het 'Franse' Park van Tervuren, maar ik wil niet in herhaling vallen. Een en ander is niet gelopen zoals het had moeten lopen, denken we maar aan de beslissing van 2 oktober 1991, maar dat verhaal hebt u al correct weergegeven.

Ik geef u de laatste belangrijke elementen in dit dossier. In 2006 nog werd een zogenaamde 'staten-generaal' belegd met alle betrokken partijen waaronder de Regie der Gebouwen, het Agentschap voor Natuur en Bos, Erfgoed Vlaanderen en de gemeente. Het doel ervan was om een eensgezinde, globale visie op het park te ontwikkelen, ook inzake de aspecten restauratie en onderhoud. Spijtig genoeg kreeg dit waardevolle initiatief geen verder gevolg. De Regie der Gebouwen blijft immers van mening dat het onderhoud in handen van de Regie der Gebouwen moet blijven.

U verwees terecht naar de beslissing van 2 oktober 1991. Zonder zware beloftes te doen, zal ik trachten om op korte termijn de onderhandelingen opnieuw op te starten. De heer Sannen heeft indertijd heel wijze dingen gezegd en gedaan. Het scenario van de integrale overheveling van het Park van Tervuren naar het Vlaamse Gewest zal verder worden besproken. Natuurlijk heeft veel ook te maken met de budgettaire mogelijkheden en met de onderhoudskredieten.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik ga in op uw vraag en ik zal proberen om dit dossier nog tijdens deze zittingsperiode op te lossen, zodat u over 5 of 10 jaar niet opnieuw een vraag moet stellen over dit park.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw verzekering van mijn toekomst hier, maar ik weet niet zeker of ik het hier zo lang uithoud.

Ik vind het een beetje eigenaardig dat de Regie der Gebouwen het onderhoud absoluut in eigen handen wil houden. De Regie is een uitvoerend orgaan en het is niet aan haar om daarover te beslissen.

Ik onthou dat het de bedoeling is om de besprekingen opnieuw te voeren, niet alleen over het onderhoud van het park, maar ook over de overheveling ervan. Het zou immers de meest logische oplossing zijn dat het hele gebied wordt overgeheveld naar het Vlaamse Gewest. Ik onthou ook dat het uw bedoeling is om nog tijdens deze zittingsperiode een oplossing te geven aan dit dossier. Ik zou het spijtig vinden dat er nog 10 jaar moet worden gewacht en ik hoop echt dat het tijdens deze zittingsperiode zal lukken. Het spreekt vanzelf dat we dit dossier nauwlettend in het oog blijven houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente gerechtelijke uitspraak over de inning van boetes bij overtreding van de Brusselse geluidsnormen

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, ik wil het nog maar eens over Zaventem hebben. Het is een oud dossier en ik hoop dat minister Peeters ook dit probleem kan oplossen tijdens deze zittingsperiode, maar ik zal hem er niet op afrekenen. Er is trouwens een band tussen dit dossier en het Park van Tervuren. Op zondagvoormiddag vliegen er immers een massa vliegtuigen over het park, dat op 4 kilometer van de startbaan ligt. Bijgevolg gaan er steeds minder mensen op zondag wandelen, maar over dit nevenaspect wil ik het nu echter niet hebben.

Mijnheer de minister op 8 februari 2007 konden de actiegroepen bij de rechtbank van eerste aanleg bekomen dat ze zich in de toekomst in de plaats kunnen stellen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om boetes te eisen bij een overtreding van de Brusselse geluidsnormen. De federale overheid moet binnen 3 maanden, uiterlijk tegen begin mei 2007, een oplossing vinden voor dit probleem, zo niet kunnen op klacht van burgers boetes van 5000 euro worden opgelegd bij elke overtreding die wordt gemeten door de Brusselse geluidsmeters.

Minister Landuyt zegt dat hij daartegen in beroep gaat bij de rechtbank in kort geding. De vraag is wat de houding van de Vlaamse Regering is in dat dossier.

Inmiddels is er weer een nieuwe zaak bij gekomen. Landingsbaan 02 was niet in het preferentieel schema opgenomen. Toch stijgen daar nog altijd vliegtuigen op. Volgens minister Landuyt heeft dat te maken met de weersomstandigheden waarbij men geen andere baan dan deze kan gebruiken. De rechter heeft eergisteren geoordeeld dat die baan ten onrechte is gebruikt en heeft daarom 27.000 euro aan dwangsommen opgelegd aan de Belgische staat die ze moet betalen aan de mensen uit de oostrand. Minister Landuyt zegt dat hij dat niet zal doen want dat beslist wordt de baan alleen in uitzonderlijke omstandigheden te gebruiken. Als de wind te sterk is, wordt op de dwarspiste overgeschakeld. Eenmaal dat is gebeurd, is de overheid niet meer verantwoordelijk, dan is het een zaak van Belgocontrol.

Ik heb enkele weken geleden de minister geïnterpelleerd over een andere geschiedenis, namelijk startbaan 20, die voor zaterdagmiddag ook niet in het preferentieel schema is opgenomen. Men mag daar dan niet opstijgen. Wat doet minister Landuyt? Elke vrijdagmiddag stuurt hij een NOTAM (notice to airman) waarin staat dat het, gelet op de omstandigheden, wel moet kunnen. Daartegen kan men bijna niet procederen voor een rechtbank, want de volgende vrijdag komt er opnieuw een NOTAM. Het is voor de rechtbank gekomen, maar administratief kan men daar zeer weinig aan doen. Ten gronde is dit identiek aan wat er met baan 02 is gebeurd: men had baan 02 uit het preferentieel schema genomen en heeft toch landingen toegestaan. Ik voorspel u dat voor baan 20 dit op eenzelfde manier zal worden geïnterpreteerd eens men de zaak ten gronde gaat behandelen, omdat men zaterdagmiddag tussen 15 en 23 uur alle vliegtuigen langs een baan laat opstijgen, terwijl dat door de rechtbank wordt beschouwd als een concentratie die niet kan.

Ik excuseer me bij de collega's die niet vertrouwd zijn met het Zaventem-dossier en daar niet elke dag van wakker liggen. Het is een imbrolio. Het plan-Anciaux wordt meer en meer uitgekleeft en elke dag is er nieuw element. Minister Landuyt verschuilt zich nu achter de gewesten. Hij zegt dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Vlaamse Gewest maar een akkoord moeten bereiken, anders is het niet op te lossen. Enkele weken geleden werd er gezegd dat de Brusselaars bereid zijn om hun normen te laten vallen als Vlaanderen bereid is om de nacht te verlengen van 6 naar 7 uur. Dat betekent dat de dagvluchten die nu tussen 6 en 7 uur allemaal via 25R opstijgen, deels zullen opstijgen langs baan 20. Dat betekent dat het banengebruik tussen 6 en 7 uur niet hetzelfde blijft. Het betekent gewoon een verlenging van de nacht en massale opstijgingen richting het park van Tervuren. Dat is ook een zware belasting richting Leuven en is onaanvaardbaar voor Vlaanderen.

Er wordt gezegd dat de Vlaamse Regering daarmee zou hebben ingestemd. Volgens mijn informatie is dat niet zo, vandaar mijn vraag. Gelet op de ontwikkelingen van

de laatste weken, namelijk de vliegwet, het Instituut voor de Controle van de Geluidshinder, de rechtspraak in verband met de geluidsnormen van Brussel en de nieuwe rechtspraak vorige week over de landingsbaan is de vraag wat de stand van zaken is. Mijnheer de minister, u hebt enkele weken geleden gezegd dat premier Verhofstadt dit dossier naar zich toe zou trekken. Ik heb toen gezegd dat het dossier dan zeker niet zal worden opgelost. Het is ook niet opgelost en het schijnt dat hij het dossier ook niet naar zich toe heeft getrokken. Nu zegt minister Landuyt dat de gewesten het moeten oplossen. Bestaan de kans dat er een compromis wordt gemaakt waarbij Brussel de geluidsnormen 'on hold' zet in ruil voor bijkomende vluchten boven Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mijnheer Van Rompuy, bij een verlenging van de nacht komen de vliegtuigen niet alleen bij u maar ook twee nachten en een weekend om de 14 dagen over Herent. Ik heb ook het gerucht gehoord dat in ruil voor de verlenging van de nacht met 1 uur en in ruil voor het blokkeren van de boetes, Brussel dit zou gedaan krijgen. Dat zou nog voor de federale verkiezingen moeten worden beslecht.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, wij liggen er ook van wakker, in het kader van het Bierset-verhaal. Ik heb drie vragen.

Mijnheer de minister, wanneer overweegt men in Vlaanderen nu eindelijk om geluidsnormen tot stand te brengen? Sinds 1998 hebben alle inwoners in Zuid-Limburg last van nachtlawaai, wat vergelijkbaar is met de situatie van Zaventem. We zijn er al zes jaar in geslaagd om de verlenging van de startbaan tegen te houden, maar tot nu toe hebben we alleen maar juridische procedures moeten voeren en dan nog in het kader van een heel slecht overleg. Wanneer overweegt men om over te gaan tot geluidsnormen?

Overweegt de Vlaamse Regering, in het dossier Zaventem, om in het kader van lopende procedures voor de Raad van State derdenverzet aan te tekenen in het kader van het evenredigheidsbeginsel? Mijnheer de minister, ik ben geen jurist, maar u weet wat dat betekent.

Wij hebben weinig gronden om op te treden tegen een luchthaven die in een andere regio actief is. Men kan zeggen dat men bepaalde procedures niet heeft gevolgd, maar strikt genomen hebben we geen poot om op te staan.

De voorzitter: Elke Belg die een belang heeft in een zaak, kan vrijwillig tussenkomen in de procedure.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou willen vragen om twee zaken van elkaar gescheiden te houden.

Ik denk dat de verlenging van de nacht van zes naar zeven uur een goede zaak is. Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat dat een aantal consequenties heeft wat betreft het verplaatsen van vluchten die nu over Brussel vliegen en dan richting Leuven of Tervuren dienen te verhuizen. Als dat zo is, worden op die manier twee zaken op een hoop geveegd.

Mijnheer de minister, conform de Europese richtlijn ter zake en de gebruiken voor een aantal andere internationale luchthavens, is de verlenging van de nacht van zes naar zeven uur, vanuit het aspect slaapverstoring, zeer positief. Ik zou de Vlaamse Regering willen oproepen om daarvoor te vechten, maar wel de consequenties die de heer Van Rompuy daaraan verbindt en die ik niet ken, goed voor ogen te houden. Maar de twee zaken moeten wel duidelijk van elkaar worden gescheiden.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb vastgesteld dat op mijn antwoord op de vorige vraag van de heer Van Rompuy vrij snel een reactie kwam, over het feit of de premier al dan niet de zaak naar zich toe heeft getrokken.

Ik heb de notulen van het Overlegcomité meegebracht. Daarin staat: "De eerste minister zal met de federale minister van Mobiliteit en het federale kernkabinet laten onderzoeken of een vergelijk tussen het standpunt van beide gewesten mogelijk is. Het zal vervolgens opnieuw tijdens het volgend Overlegcomité besproken worden."

Het ging toen over artikel 44 van het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst, waarvoor Brussel een voorstel over de nacht deed. Mijnheer Daems, ik denk dat de informatie die ik zal geven, u misschien tot andere gedachten zal brengen.

Volgende week woensdag is er opnieuw een Overlegcomité. Wat ik toen heb geantwoord, is de realiteit. Ik was dan ook wat verrast dat minister Landuyt zegt dat het terug aan de regio's is. Ik doe niet mee aan het iemand toeschuiven van de zwartepiet, want dat heeft voor niemand een toegevoegde waarde. Als men dingen zegt en men zich ergens toe engageert, moet men niet achteraf een ander verhaal vertellen of erop terugkomen, tenzij het werd besproken en men er niet uit geraakt. Wat ook mogelijk is, gezien de zeer delicate en moeilijke discussie.

Mijnheer Van Rompuy, op mijn vraag worden door het departement Leefmilieu, Natuur en Energie de verschil-

lende juridische mogelijkheden onderzocht in welke mate het Vlaamse Gewest in deze rechtszaak tussen een Brusselse actiegroep en de federale overheid nog kan tussenkomen. Mijnheer Peumans, dat is vrijwillige tussenkomst.

In elk geval stel ik vast dat de belangen van het Vlaamse Gewest – en dan druk ik mij voorzichtig uit – ernstig worden geschaad. Het gentleman's agreement dat tot nu toe bestond in verband met het niet innen van de boetes door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zolang de onderhandelingen over het samenwerkingsakkoord lopen, maakte dat tot nu toe de uitspraak in verband met de wettelijkheid van de Brusselse geluidsnormen niet dramatisch was voor de exploitatie van de luchthaven of voor het Vlaamse Gewest.

De situatie die nu echter door de rechtbank van eerste aanleg gecreëerd is, waarbij het innen van de boetes nu feitelijk door een milieuvereniging kan gebeuren in plaats van de Brusselse overheid, betekent wellicht dat nu meer dan tot nu toe al het geval was, de druk op de federale overheid verhoogd is om nog meer vliegtuigen uit het Brusselse luchtruim te houden door aanpassing van de vliegroutes boven Vlaanderen.

Ook de recente uitspraak van de beslagrechter, waarbij aan inwoners uit de oosttrand van Brussel 725.000 euro aan dwangsommen toegekend worden voor de schijnbaar vastgestelde niet-uitvoering van een arrest van het Brussels hof van beroep in verband met het landen op de baan 02, zal leiden tot nog meer geluidsbelasting in de Vlaamse noordrand van Brussel.

Ik ga ervan uit dat er nog altijd een kans is dat we tot een samenwerkingsakkoord komen. Daartoe is echter een sereen klimaat nodig, waarbij alle deelnemers aan het gesprek uitgaan van de beoogde samenwerking en niet zozeer van juridische uitspraken of de toepassing van bestaande regelgeving die, wettelijk of niet, leidt tot een onevenredige belasting van de bevolking in één van de betrokken gewesten. De oprichting van een instituut voor de beheersing van de geluidshinder zou daartoe een eerste stap kunnen zijn.

Voorzitter, wat die hele discussie of we nu al dan niet moeten herfederaliseren betreft: de doelstelling moet zijn om alles te objectiveren en zo ver mogelijk van de politiek te houden. De politiek kan beslissen over de methodologie, over hoe we alles berekenen. Maar de nood aan objectiviteit is voor mij belangrijker dan een discussie over al dan niet herfederaliseren.

Voor de derde vraag, over de verlenging van de nacht van 6 naar 7 uur, heb ik wat cijfermateriaal verzameld. Artikel 44 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft hierop betrekking. Uit een analyse van de vluchtdata van het jaar 2006 blijkt dat er in totaal 31.087

vliegbewegingen plaatsvonden tijdens de periode van 23 tot 7 uur, waarvan 24.761 vliegbewegingen tijdens de nachtperiode van 23 tot 6 uur, en 6.326 vliegbewegingen tijdens het ochtenduur van 6 tot 7 uur. Een uitbreiding van de nachtperiode van 23 tot 6 uur naar 23 tot 7 uur betekent: een herziening van het quotum in verband met het totale aantal nachtelijke bewegingen, zoals momenteel vastgesteld in de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning; een herziening van de seizoensquota (zomer- en winterseizoen), vastgesteld in de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning; de verdere verlaging van het individuele quotum van 24 naar 12 in het ochtenduur tussen 6 en 7 uur. Op basis van de Central Data Base-vluchtgegevens van het jaar 2006 blijkt dat de 6.326 ochtendvluchten tussen 6 en 7 uur als volgt uitgesplitst kunnen worden: 5.354 vertrekken, waarvan 182 bewegingen met een QC hoger dan 12, en 972 aankomsten, waarvan 51 bewegingen met een QC hoger dan 12. In totaal kunnen dus op jaarbasis 233 bewegingen niet voldoen aan een aangescherpt individueel quotum. Deze vliegbewegingen werden in hoofdzaak uitgevoerd door Cargo Chartervluchten met 'wide body'-vliegtuigen van het type DC-10 en in enkele gevallen van het type Boeing 747-400 of B747-200.

Belangrijker voor Vlaanderen is echter dat de nachtelijke routes het luchtruim van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nagenoeg ongemoeid laten. Dit zou er automatisch toe leiden dat er zeer veel bijkomende vluchten over de Vlaamse Rand zouden gaan. Het weze duidelijk dat het verlengen van de nacht tot 7 uur 's morgens zonder een evenwichtige en billijke verdeling van de hinder die dat met zich meebrengt, voor mij onbespreekbaar is.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank de minister voor zijn zeer duidelijke antwoord. Uit de cijfers die u hebt gegeven, blijkt dat mevrouw Huytebroeck, Brussels minister bevoegd voor Leefmilieu, niet voor niets namens Ecolo zo sterk aandringt op de verlenging van de nacht. Het is evident dat de nachtvluchten zoveel mogelijk het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vermijden en dat het verlengen van de nacht betekent dat de startende vliegtuigen tussen 6 en 7 uur bijna niet het Brusselse luchtruim zullen gebruiken, maar zo diep mogelijk langs Haren naar de noordrand zullen vliegen, ofwel via baan 20 richting Sterrebeek en Tervuren.

Ik dank de minister dat hij dat hier zo duidelijk heeft gezegd. Dit is niet alleen het standpunt van de Vlaamse Regering maar van heel Vlaanderen. Wat de discussie die minister Huytebroeck probeert te voeren over de Brusselse normen betreft: wij gaan akkoord om de Brusselse geluidsnormen gedeeltelijk te bevrozen, maar niet op voorwaarde dat Vlaanderen bereid is om tussen 6 en 7 uur zesduizend vluchten te aanvaarden. Zo werkt dat

natuurlijk niet. Wij moeten niet in hun chantage trappen. Zij zeggen dat Vlaanderen, als het van die Brusselse normen af wil, het vliegtuiglawaaï zoveel mogelijk op zich moet nemen. Die norm zal meer en meer worden gebruikt om te dreigen. Op termijn is de discussie open. Wij zullen vandaag niet beslissen of die normen federaal moeten worden opgesteld, of dat de normen voor Brussel en Vlaanderen dezelfde moeten zijn. Als de normen even scherp zijn als de Brusselse normen, houdt dit een gevaar in voor de ontwikkeling van Zaventem. Dat is een discussie die eigenlijk, zoals de minister zegt, moet worden geobjectiveerd, terwijl ze nu totaal gepolitiseerd is. Dat is het drama van de discussie over Zaventem. Ik ben daar zeer realistisch over. In de huidige federale zittingsperiode is dit, in de huidige politieke omstandigheden, net voor de verkiezingen, natuurlijk onoplosbaar.

Na de verkiezingen zal er duidelijkheid moeten komen over wie de normen mag stellen. Ter zake moet een herfederalisering niet uitgesloten worden. Het plan-Anciaux is op dit ogenblik zodanig uitgekleeft dat het gewoon onuitvoerbaar geworden is. Elke dag valt er een element uit dat plan. Om een aantal problemen te vermijden handelt de federale minister van Mobiliteit onwettig. Hij probeert er elke week voor te zorgen dat hij iets kan doen wat hij eigenlijk niet mag doen volgens de uitspraak van de rechtbank. Dat is onhoudbaar. Men zal moeten terugkeren naar de situatie van vóór 1999, de situatie voor de ministers Durant, Anciaux en Landuyt.

Ik ben blij met het antwoord, mijnheer de minister.

De heer Jos Bex: Mijnheer de minister, u hebt het meermaals gehad over de toegenomen druk op de noordrand. Ik wil echter herhalen dat pogingen om de druk op de noordrand te doen afnemen, zorgen voor meer vliegverkeer over Leuven. Het probleem is voor de regio Leuven even erg als voor de noordrand.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, u hebt me door uw antwoord niet van gedachten doen veranderen, integendeel. U hebt bevestigd wat eigenlijk ook mijn bezorgdheid is. We moeten de twee zaken echter uit elkaar houden. Een verlenging van de nacht is vanuit het aspect slaapverstoring verdedigbaar en zal steeds meer verdedigbaar worden. Dit aspect moet echter losgekoppeld worden van het aspect van de vluchtroutes. Mijnheer de minister, u hebt zelf gezegd dat er moet worden gezorgd voor een billijke verdeling. Wat ons betreft, moet ook worden gezorgd voor een afbouw van de nachtvluchten.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik heb u niets horen zeggen over de geluidsnormen voor het Vlaamse Gewest. U hebt het ook gehad over de vrijwillige tussenkomst in die rechtszaak. U bent dat nu verder aan het onderzoeken. Onderzoeken is een ma-

nier om de zaken op de lange baan te schuiven. Ik vraag me dan ook af wanneer dat onderzoek wordt afgerond en wanneer we daar uitsluitsel over krijgen. Tot slot is het spijtig dat het Waalse Gewest niet zou worden betrokken bij het instituut dat instaat voor de geluidsbeheersing. Ik blijf erop aandringen dat dit alsnog gebeurt, want ook zij zijn daarin betrokken partij.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Peumans, ik denk dat het heel verstandig zou zijn om de geluidsproblematiek toe te vertrouwen aan een instituut dat met de nodige wetenschappelijke en academische onderbouwing een aantal heel duidelijke normen kan voorstellen die de politiek enkel hoeft te honoreren. Dat geldt niet alleen voor Brussel maar ook voor Vlaanderen. U merkt terecht op dat Wallonië daar niet bij betrokken wordt. Ik ben er echter van overtuigd dat wanneer het Vlaamse Gewest en het Brusselse Gewest dat instituut oprichten met die filosofie en die doelstellingen, een volgende stap de uitbreiding kan zijn naar het Waalse Gewest.

Wat die vrijwillige tussenkomst in die rechtszaak betreft, heb ik enkel de opdracht gegeven. Er moet wel nog worden nagegaan wat de juridische gevolgen zijn. Er moet nog wat overleg worden gepleegd met de advocaten zodat die vrijwillige tussenkomst geen lege doos blijft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de decentralisering in het kader van het Limburgplan en de personeelssamenstelling van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het Limburgplan, goedgekeurd door de Vlaamse Regering, vinden we in het hoofdstukje ‘Stimulansen voor meer werk in een zorgzame samenleving’ onder punt D.5 de doelstelling ‘decentralisering van overheidsdiensten’ terug. Daarin wordt bepaald dat, naast verdere investeringen in het Vlaams Huis in Hasselt, in een verdere fase ook mogelijkheden op andere sites nagegaan zullen worden, bijvoorbeeld in de vorm van satellietkantoren. Elk halfjaar maakt de regering een voortgangsrapport. Het laatste dateert van januari 2007, maar daarin is van doelstelling D.5 geen sprake meer. Hoewel het Limburgplan de verantwoordelijkheid is van de gehele regering, wil ik toch aan u vragen waarom geen melding wordt gemaakt van de voortgang van de decentraliseringsdoelstelling en welke voortgang er

misschien wel geboekt werd, maar niet werd weergegeven in het opvolgingsrapport.

Mijnheer de minister, hiermee gaf ik een algemene situering, maar ik wil het in deze vraag vooral hebben over de mogelijkheid tot de oprichting van een dergelijk satellietkantoor. Ik wil u erop wijzen dat de Universiteit Hasselt een hoog gewaardeerde bacheloropleiding biologie aanbiedt. Voor de masteropleiding biologie, net zoals voor de opleiding bio-ingenieur, kunnen Limburgse studenten evenwel niet in Limburg terecht. De Provinciale Hogeschool Limburg heeft de voorbije jaren geïnvesteerd in de uitbouw van een opleiding groenmanagement met specialisatie natuur- en bosbeheer. Daarnaast vervult de provincie Limburg al jaren een voortrekkersrol op het vlak van natuurstudies en -beheerovereenkomsten door vrijwilligers via provinciale initiatieven als LIKONA (Limburgse Koepel voor Natuurstudie).

Op andere domeinen – zoals in het agro-onderzoek – volgt de Vlaamse overheid terecht de logica dat de onderzoekscentra gevestigd moeten zijn in de kernregio's van het onderzoeksdomein. Zo is ILVO-visserij gevestigd in Oostende, bevinden de ILVO-eenheden Plant en Dier zich in Merelbeke en Melle, concentreert het fruitonderzoek zich in de regio Sint-Truiden en heeft Sint-Katelijne-Waver een Proefstation voor de Groenteteelt. Deze logica ontbreekt evenwel in het natuur- en bosonderzoek. Het voormalige Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer bevindt zich in Geraardsbergen en het voormalige Instituut voor Natuurbehoud is – na een opstart in Hasselt – al jarenlang gevestigd in een kantoor in Anderlecht.

Volgens de website van het nieuw opgerichte Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek of INBO, telde het instituut op 1 februari 2007 in totaal 259 medewerkers, verspreid over de hoofdzetel in Brussel en de andere vestigingen in Geraardsbergen, Groenendaal, Linkebeek en Merelbeke. Een satellietkantoor in Limburg ontbreekt tot op dit moment, ondanks alle beschikbare ICT-mogelijkheden. Een satellietkantoor lijkt me nochtans het overwegen waard, zeker na het voornemen om bij de fusie van INBO de verschillende diensten en vestigingen te herbekijken. Dat er geen satellietkantoor is, lijkt de tewerkstellingskansen van biologen, bio-ingenieurs of technici uit Limburg, maar ook uit de Antwerpse Kempen, allerminst ten goede te komen.

Mijnheer de minister, in een onderzoekscentrum brengen verschillende achtergronden verschillende visies met zich mee. Een dergelijke mix is niet alleen goed, maar zelfs noodzakelijk. Opgroeien in West-Vlaanderen, waar alle sectoren knokken voor het gebruik van de laatste vierkante meter en waar de resterende permanente graslanden en rijen knotwilgen het natuurbeeld bepalen, brengt andere inzichten met zich

mee dan het kunnen rondstruinen in uitgestrekte boscomplexen en in door de landbouw verlaten beekvalleien. Die mix van achtergronden is ook noodzakelijk in een wetenschappelijke instelling met een beleidsondersteunende en -evaluerende functie zoals INBO. Dat achtergronden en afkomst belangrijk zijn, heb ik vandaag ook in de krant gelezen. Volgens het recente boek van de heer Wouter Beke, senator, telt niet alleen de toekomst, maar ook de afkomst. Afkomst bepaalt voor een stuk immers ook de manier van wetenschappelijk denken en van wetenschappelijk onderzoek.

Mijnheer de minister, op dit moment ervaart u waarschijnlijk zelf op uw kabinet dat het niet gemakkelijk is om Limburgers naar Brussel te halen om er te werken. Ik ga een stapje verder. Bij de oprichting was het voormalige Instituut voor Natuurbehoud gevestigd in een kasteel in Kiewit. Het bleef er van 1985 tot 1995. Vanuit het oogpunt van de bereikbaarheid, was dat misschien een minder gelukkige keuze. Bij het vertrek uit Hasselt bestond de staf echter wel uit een goede mix: 8 van de 45 mensen waren Limburgers.

Het is verbazend dat dezelfde conclusie over de bereikbaarheid nooit werd getrokken in verband met het toenmalige Instituut voor Bos- en Wildbeheer in Geraardsbergen. De afstand tussen Hasselt en Geraardsbergen bedraagt met de auto ongeveer 136 kilometer, de afstand tussen Mol en Geraardsbergen 143 kilometer. Met de trein duurt het afleggen van de afstand Hasselt-Geraardsbergen in het beste geval 2 uur en 8 minuten voor een enkele reis, de afstand tussen Mol en Geraardsbergen duurt minimaal 2 uur en 15 minuten met twee overstappen. In tegenstelling tot Hasselt werd voor andere plaatsen niet overwogen om te verhuizen omwille van de bereikbaarheid.

Mijnheer de minister, ik pleit niet voor een verhuis van INBO naar Hasselt, wel voor het uitwerken van het idee uit het Limburgplan om waar mogelijk met satellietkantoren te werken. Een satellietkantoor van INBO in Limburg is niet alleen relevant voor de wetenschappelijke knowhow, maar ook vanwege het werkveld dat er aanwezig is. Mijnheer de minister, welke vooruitgang heeft de regering geboekt inzake de decentraliseringsdoelstellingen in het Limburgplan? Waarom wordt er geen melding van gemaakt in de voortgangsrapporten? Bent u zich bewust van de huidige anomalie in de geografische inplanting van de Vlaamse kenniscentra voor natuur- en bosonderzoek? Bereidt u, bijvoorbeeld in het kader van het Limburgplan, initiatieven voor om de formule van de satellietkantoren ook te implementeren in het INBO? Zo ja, op welke termijn? Wat is de huidige verdeling van de domiciliëringen van de INBO-medewerkers over de verschillende provincies? Hoeveel medewerkers zijn gedomicilieerd in de arrondissementen Turnhout, Hasselt, Maaseik en Tongeren?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Sannen, uw warm pleidooi voor de provincie Limburg moet aanstekelijk werken. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

U houdt geen pleidooi voor Antwerpen of West-Vlaanderen, tenzij ik u niet goed heb begrepen. Ik heb begrepen dat u, wanneer u het boek van de heer Beke citeert, daar ook mee akkoord gaat. U moet het boekje zeker eens lezen. Dat de afkomst van de mens zeer belangrijk is, beaamt u blijkbaar, en dat zal de auteur veel genoeg doen.

Inzake de decentraliseringsdoelstelling die in het Limburgplan vervat is of de inhoud van de desbetreffende voortgangsrapporten, wil ik vooreerst zeggen dat dit in mijn diensten reeds in grote mate is gerealiseerd. Ik denk dan aan het agentschap De Scheepvaart, de buitendiensten van het IVA Infrastructuur, het Agentschap Natuur en Bos, afgekort ANB, natuurlijke rijkdommen, milieuvergunningen enzovoort. Voor het totale overzicht verwijs ik naar de minister van Bestuurszaken of de minister-president, die het Limburgplan coördineert. Buiten het INBO zijn er op tal van bevoegdheden waar ik kan beslissen, decentraliserings- en uitvoerings- van het Limburgplan gerealiseerd.

Wat de anomalie aangaat betreffende de geografische inplanting van de Vlaamse kenniscentra inzake natuur- en bosonderzoek, verwijs ik naar het gegeven dat het Instituut voor Natuurbehoud inderdaad kort na zijn oprichting naar Brussel is verhuisd. Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, afgekort IBW, van zijn kant is indertijd gegroeid rond de populierenteelt in Geraardsbergen.

De leiding van het gefusioneerde INBO pleit sterk voor een gecentraliseerde huisvesting in het Brusselse. Tot op vandaag werden echter nog geen wijzigingen aan de huisvesting van de diverse diensten aangebracht. Ik vind het ook belangrijk te luisteren naar het management van het INBO. Dat opteert voor één centrale hoofdzetel waar de wetenschappers hun werkplek zullen vinden, en enkele technische satellieten. Het gaat dan om Geraardsbergen, waar onder meer de labo's zijn, Linkebeek en Groenendaal. Daarover is er nu verder overleg aan de gang.

U noemt enkele instellingen die gevestigd zijn op plaatsen waar het merendeel van de onderzoeksactiviteiten zich concentreren, zoals onderzoek naar de fruitteelt in Sint-Truiden en zee-onderzoek in Oostende.

De onderzoeksactiviteiten van het INBO vinden evenwel over het algemeen op verspreide wijze doorgang over het gehele land en spelen zich zeker niet voornamelijk af in één provincie. Zo doet het INBO afvissingen in heel Vlaanderen, wordt natuurbeheer onderzocht in duingebieden en polders, worden natuurcompenserende maatregelen opgevolgd in havengebieden enzovoort.

Als u verwijst naar de bestaande en nieuwe opleidingen in Limburg en de activiteiten inzake natuur- en bosbeheer, dan wil ik u er toch op wijzen dat deze activiteiten vooral worden uitgevoerd door het ANB en niet door het INBO. Dit agentschap, dat op het terrein actief is en eigen domeinen en gebieden beheert, heeft wel degelijk een provinciale buitendienst in Limburg en zorgt zo voor een gemakkelijke toegankelijkheid voor de burger en creëert zo ook mogelijkheden voor tewerkstelling in Limburg.

Ik vat samen. We zijn dit met het INBO aan het bekijken. De geschiedenis, die u ook kent, heb ik u geschetst. Bij INBO zelf pleit men voor een zeer duidelijke centralisering met een aantal technische satellieten. Zeker voor het ANB is een provinciale inplanting belangrijk.

Met al deze elementen is het niet evident om satellietkantoren van het INBO te implementeren in bijvoorbeeld Limburg. Het is niet aangewezen om de capaciteit van het INBO verder te versplinteren. De bedrijfscultuur van een instituut heeft er alle belang bij om zo veel mogelijk gecentraliseerd te werken. Ook voor de werknemers is dat zo.

De verdeling van de domiciliëring van INBO-medewerkers over de verschillende provincies is als volgt: West-Vlaanderen heeft er 13, Oost-Vlaanderen 119, Antwerpen 32, Limburg 4, Vlaams-Brabant 70, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 8, Henegouwen 1 en Waals-Brabant 1. In het totaal is dat 248. Voor Limburg betekent dat 1,61 procent. De verdeling over de arrondissementen is als volgt: Maaseik twee, Tongeren twee, Turnhout en Hasselt nul.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, die cijfers zijn sprekend omdat ze bepalen dat een bepaalde vestigingsplaats essentieel is voor het personeelsbestand. In Geraardsbergen kun je onmogelijk geraken. Het management stelt Brussel voor als centrale vestigingsplaats voor INBO. Het centralisme van dat managementdenken wil echter niet zeggen dat een wetenschapper elke dag in dat centrum aanwezig moet zijn. We leven in een andere tijd en hebben een andere manier van denken over werken en ook over wetenschappelijk onderzoek.

Ik kan me voorstellen dat bepaalde satellietkantoren die niet autonoom werken en waar wetenschappers niet constant aanwezig zijn, toch een wetenschappelijk domein kunnen zijn met ICT-mogelijkheden. Het lijkt me wel logisch dat het centrale management en de knowhow in Brussel thuishoort. Dan krijg je automatisch een betere spreiding van het wetenschappelijk personeel. Dat is belangrijk. Bepaalde problemen worden in heel Vlaanderen bestudeerd. Wetenschap is niet waardevrij, maar wordt ook bepaald door andere facto-

ren. Dat wil daarom niet zeggen dat de wetenschappelijke bevinding niet objectief is.

Wat je bestudeert, waar het accent op ligt, welke invalshoek je hanteert, wordt mee bepaald door de achtergrond. Als een methodiek vastligt, is die voor iedereen hetzelfde. Het vastleggen van die methodieken moet gebeuren door mensen met verschillende achtergronden. Dan is het gedifferentieerder en dus beter.

Ik zal mijn vraag om uitleg ook stellen aan minister-president Letermé. Mijnheer de minister, het gedeelte in uw antwoord over de decentralisatie is tweeledig: enerzijds heb je het versterken van het Vlaams Huis, anderzijds is er de vraag of het onderzoek of satellietkantoren een meerwaarde kunnen realiseren. Het bedreeft me dat u de mogelijkheid van een satellietkantoor in de Kempen of Limburg niet overweegt.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Sannen, u gaat een gevaarlijke toer op. U zegt dat de wetenschappelijkheid en het wetenschappelijk onderzoek afhangen van de plaats. Dat is niet mijn uitspraak. U hebt het over achtergronden enzovoort. Ik ga ervan uit dat een wetenschapper, van waar die ook komt, objectief is. Die is niet waarde- of afkomstgebonden. Uw pleidooi voor zo veel mogelijk Limburgse wetenschappers is heel gevaarlijk.

De methodologie wordt vastgelegd door het management na discussie met alle wetenschappers. Ik begrijp dat u hindernissen voor de Limburgse wetenschappers wilt wegnemen. Dan kunnen we ons afvragen welke die hindernissen zijn, welke bijkomende wetenschappelijkheid nodig is in de komende jaren en hoe we het werk van die wetenschappers organiseren. Dat is interessant, maar uw pleidooi lijkt me bedenkelijk.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, ik ga ervan uit dat wetenschap objectief is en dat het wetenschappelijk onderzoek objectief is. Ik ga er ook van uit dat de resultaten objectief zijn, want ik heb op geen enkele manier het tegendeel beweerd.

U moet wel oppassen met wat u zegt. U geeft geen enkele reden meer voor het in stand houden van de Katholieke Universiteit Leuven. Ik wil alleen maar aanhalen dat u de motivatie ondergraaft die daar voortdurend aanwezig is, namelijk dat het nodig is dat men vanuit een bepaalde eigen levensbeschouwelijke visie niet alleen zorgt voor onderwijs, maar ook wetenschappelijk onderzoek doet. (*Opmerkingen van mevrouw Tinne Rombouts*)

Ik wil alleen maar zeggen dat achtergronden en afkomst tot vandaag belangrijk zijn. Mijnheer de minister, ik wil duidelijk maken dat het zoeken naar wat

wordt bestudeerd en waarom het wordt geselecteerd een keuze is van het management. Het management zal die keuze maken op basis van de input van mensen die aanwezig zijn in het wetenschappelijk instituut. Als de input komt van een breed scala van mensen, kan dat alleen maar verrijkend zijn. Dat is wat ik wil onderstrepen.

De voorzitter: In Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld, hebben we geen korhoenders, maar in Limburg wel. Dat kan een element van verschil zijn. Dat is wat de heer Sannen bedoelt.

Het incident is gesloten.
